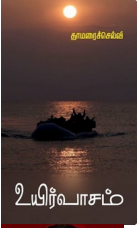

Written by - முருகப்பதி -

Wednesday, 15 April 2020 02:12 - Last Updated Wednesday, 15 April 2020 02:24

தற்காலத்தில் கொரோனா என்ற நாமத்தை மூழ்க் கும் உலகமும் சும்ந் துகொண்டிருக்கிறது! அதே சமயம் அகதி என்ற நாமத்தை சும்ந் துகொண்டிருப்பவர்கள் உலகெங்கும் நடுங்க காலமாக வாழ்ந் துவருகின்றனர். இரண்டு நாமங்களும் மறையவேண்டும். எனினும், உலக அரங்கில் மறக்கமுடியாத, மறக்கமுடியாத தடங்களாகவே அவை இரண்டும் நிலைகொண்டிருக்கும். பசும்நிறைந்த வயல் வளிகளையும், பரோக காலத்தில் காடற்றைந்த மக்களையும், கொல்லப்பட்ட உறவுகளைப்பார்த்து அழுவதற்கும் நமே இல்லாமல், இடம்பெயர்ந்து ஓடியவர்களையும், வன்னிபெருநிலப்பரப்பில் வாழ்ந்த ஆச்சிமாரையும், அவர்களின் வாழ்வுக்காலங்களையும் பற்றி இதுவரையில் எழுதிவந்திருக்கும் தாமரசைச்செல்வி, அவுஸ்திரேலியாவைக் கனவுகளையே சும்ந் துகொண்டு படகுகளில் வந்து வலிகளுடன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் ஈழத்தமிழர்களின் கதையை எழுதியிருக்கிறார். அவருடைய உயிர் வாசம் என்ற புதிய நாவல், ஏறக்கூறையை ஐந்து பக்கங்களாகும் மலே விரிகிறது. உயிரகை கையில் பிடித்துக்கொண்டு வந்தவர்களின் ஆசைகள் நிராசையாகிவிடலாகாது என்ற அவதிதான் இந் நாவலின் பக்கங்களில் இழையோடியிருக்கும் நாம் நுகரும் வாசம்! காந்தன், மதி, சநெதில், சமீபியன், சூதா, இளங்கோ, தவேகி, தவம், உருத்திரன், கார்த்தி, செல்வி, சபெமலை, பார்த்தி, நிரஞ்சன், பரஞ்சோதி, கழந்தைகள் துஷி, சாரா உட்பட பலரும் அகதிவாழ்வு கதைகளின் ஊடே நகர்ந்து விரியும் நாவல். அவர்களின் கதைகள் 500 பக்கங்களில் எழுதித்தீராதவை! இவர்களில் பரஞ்சோதி என்பவர் நடிகர் கடலில் படகில் இறந்து ஜலசமாதியாகிறார். உறவுகள், நண்பர்கள் இருந்தும், இறுதி நிகழ்வில் எவருமே இல்லாமல் அனாதைகள் போன்று சமகாலத்தில் உலகெங்கும் ஆயிரக்கணக்கில் எரிக் கப்பலுபவர்கள் புதைக்கப்படுபவர்கள் கதைகளைக் கேட்டு புற்றத்திலிருக்கும் நாம், படகுகளில் வந்து கடலில் மிழ்கி ஜலசமாதியானவர்கள் பற்றிய செய்திகளையும் கடந்து வந்திருக்கின்றோம். முப்பத்தி மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர், நானும் ஒரு அகதியாக இந்த கடல் சமீபிந்த தசேத்திற்கு வந்து புகலிடம் பெற்றதனாலும், அகதிகளின் நலன்களாக காக தமிழ் அகதிகள் கழகத்தை உருவாக்குவதில் முன்னின்றமையாலும், சில வருடங்களுக்கு முன்னர் அகதியாக படகில் வந்தவர்களை கிறிஸ்தமஸ் தீ விலிருந்து மீட்பதற்காக மெல்பன் குடிவரவுத்திணைகளைத் திற்கு முன்பாக அமெரிக்கா கவனர்ப்பு போராட்டம் நடத்தியவர்களுடன் இணைந்திருந்தமையினாலும், அகதிகளின் வலிகளை உணர்ந்திருக்கின்றனே. சும்ந் து வந்த கனவுகளை மறக்கவே முடியாது. அதனால், தாமரசைச்செல்வியின், உயிர் வாசம் நாவலுடன் அதில் வரும் மாந்தரும் எனக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர்களே! போர் நெருக்கடியின் அச்சுறுத்தல், காணாமலாக் கப்பலுதல், உடமைகளை இழந்து இடம்பெயர்ந்து ஓடித்திரிந்த அவலங்கள், பொருளாதார நெருக்கடிகள், எதிர்காலம் குறித்து பெருமீச்சுகளுடன் வாழும் உடன் பிறந்த சகோதரிகள், அவர்களுக்காக

Written by - மருகப்பதி -

Wednesday, 15 April 2020 02:12 - Last Updated Wednesday, 15 April 2020 02:24

தரப்படவேண்டிய சீ தனப்பணத்தை உழைத்து தடுவதற்காக வந்த இளையோரின் கனவுகள் ..... இவ்வாறு எத்தனையோ காரணங்களினால், இக்கரையிலும் பசுமையிருக்கும் என நம்பி அக்கரையிலிருந்து உயிர்ப்பணயம் வைத்து படகுகளில் ஆழ்கடலை ஊடறுத்து வந்தவர்களும், இடைவழியில் சமுத்திரத்தாயுடன் சங்கமித்தவர்களினதும் கதகளை பசுக்கிறது உயிர் வாசம். அத்துடன், அகதிக் கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டது, நாடாளுக்கூட்டுப் பேரவைகளின் சோகத்தையும் சித்திரிக்கிறது.

படகுகளில் இலங்கையிலிருந்து மட்டுமல்ல, லபெனான், சிரியா, ஈரான், ஈராக், வியட்நாம், மலேசியா, இந்தியா, இந்தோனேசியா முதலான நாடுகளிலிருந்தும் வந்திருப்பவர்களைப் பற்றியும் உயிர் வாசம் பசுவதனால், இந்நாவலுக்கு சர்வதேச பார்வையும் கிட்டுகிறது. சிரியா அகதிக் குழந்தை கடலில் தவறிவிழுந்து, கரையிலேயே, ஊடகங்கள் ஏற்படுத்திய அதிர்வலையினால், அந்த நாட்டிலிருந்து வந்த மக்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போது, தங்களோடு பல நாட்கள் வந்த பரஞ்சோதி அண்ணா, நடுக்கடலில் சுகவீனமூற்று இறந்த போது, வேறு வழியின்றி தாங்களே, அவரை கடலில் இறக்கிவிட்டது நினைவுக்கு வந்து வருவதுகிறது. அச்சம்தவத்தை நினைத்து தினம் தினம் குமுறிக் கொண்டிருப்பவர்களின் பெருமச்சும் அந்த விரிந்த பெருங்கடலின் காற்றோடு கரையிலேயே கிடக்கிறது. படகில் குடிநீருக்குப் பற்றாக்குறை வரும் போது, கடல் நீரையாவது அருந்துவதற்கு எண்ணம் வந்தாலும், கடலில் எங்கோ மீன்களுக்கு இரையாகிக் கொண்டிருக்கும் பரஞ்சோதி அண்ணா தான் நினைவுக்கு வருகிறார்.

இவ்வாறு நீண்ட நாட்கள் கடலின் உப்புக்காற்றையே சுவாசித்தவாறு நகரும் மக்களின் மனங்களில், இப்படி ஒரு ஆபத்தான பாதையை ஏன் தீர்ந்தெடுத்தோம் என்ற கேள்வியும் ஏமாற்றமாக அடிக் கடி ஆழ்மனதில் தோன்றி வதகைகிறது. கரையை நெருங்கிய பின்னரம், அந்த வதையை கிறிஸ்தீ வு, நவீரூ தீ வு, மற்றும் அவுஸ் திரலேயா மாநிலங்கள் வரையில் அவர்களைத் தொடருகின்றது. அகதியாக வந்திருந்தாலும், இளைஞர்களுக்கு காதல் வரக்கூடாது என்று ஏதும் விதியிருக்கிறதா..? காதல் எங்கும் எப்படியும் வரலாம். அது எல்லாவற்றையும் மறக்கச் செய்துவிடும். வந்து சேர்ந்த பாதையையும் கண்ணிலிருந்து மறைத்துவிடும். அகதியாக வரும் காந்தன்க்கும் தரையிறங்கியதும் ஒரு தமிழ் யுவதி ரப்பியுடன் காதல் வருகிறது. அவனுடன் பாலயகாலம் முதல் கடல் சமீபகண்டம் வரையில் இணைந்துவரும் மதி எதிர்காலம் குறித்த தீர்க்கதரிசனத்துடன் வாழ்கிறான். ரப்பியுடனான காதலதைத் தொடர்வண்டாம் என்று காந்தன்க்கு பல தடவை வற்புறுத்தியும் மதியின் பூத்திமதியை களோமல், காதலதை

Written by - மருகப்பதி -

Wednesday, 15 April 2020 02:12 - Last Updated Wednesday, 15 April 2020 02:24

தொடர்ந்து, ஏமாற்றமடைந்ததும் தற்கொலையைக் குடியேற்ற மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறான். படகில் வந்தபதட்டத்தையிட, காந்தன் உயிர்பிழைக்கவேண்டும் என்ற பதட்டமே மதியிடத்தில் நாவலின் இறுதிவரையில் தொடர்கிறது.

கூலி கால ஆரம்பநாட்களில் வந்து இறங்கியிருக்கும் இந்த அகதிகளின் வாழ்வில் கிட்டும் அனுபவங்கள், சந்திக்கும் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், அகதிகளின் விண்ணப்பங்களையெல்லாம் சட்டத்தரணிகள், ஆங்கிலம் போதிக் கும் கனிவான பாரதி அக்கா, அகதியாக வந்து வீட்டில் தங்கியிருக்கும் மருமகன் நிரஞ்சனின் பார்வை, தனது மகள் பவியிடத்தில் விழுந்துவிடக்கூடாது என்பதில் முன்னெச்சரிக்கையாக இருக்கும் மாமி, தனது மகள் வேற்று நாட்டவனுடன் நடப்பாக இருப்பதைத் தெரிந்துகொள்வதில் தவறிவிடுகிறாள். தெரிந்ததும், முன்னர் புறம் ஒதுக்கிய மருமகனையே பண்பாட்டுத் தேவையின் நிமித்தம் மகள் பவிக் குமாப்பிள்ளையாகப் பாரக்கிறாள். அதற்காக நிரஞ்சனுடன் படகில் வந்த அகதி நண்பர்களின் ஆதரவையும் நாட்கிறாள்.

ஏற்கனவே விமானத்தில் வந்திறங்கியவர்கள் படகில் வந்தவர்களிடம் காண்பிக்கும் புறக்கணிப்புகளை பொறுக்க முடியாமல், ஒரு பாத்திரம் இப்படிப் பேசுகிறது: “ஓமண்ணை நாங்கள் அகதியளாய் படகில் வந்தனங்கள் தான். ஆனால், அவை மட்டும் என்னவாம். ஊரில் சண்டை நடந்த நேரம் அதைச் சாட்டித் தானே வந்தவரை. நாங்கள் முழுச் சண்டையெல்லாம் நிண்டு துன்பப்பட்டும் வந்து சேர்ந்தனங்கள். அவை மூந்தி பிள்ளையில் வந்திச்சினம். நாங்கள் இப்படி படகில் வந்தம். முன்னின்ன வந்ததும் வந்தவிதமும் தான் வித்தியாசமே தவிர போரையைச் சாட்டி வந்தவரைதான் எல்லோரும்.”

இந்த வரிகளை படித்தபோது, பல வருடங்களாகக் குடியேற்ற இங்கு நடந்த சம்பவம் ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. ஒரு அரசாங்கப் பரிட்சைக்கு (Public Service Exam) குடிவரவு அனுமதியுடன் வந்த பண்ணும், அகதியாக வந்த பண்ணும் தோற்றினார்கள். அதில் அகதிப் பண்ணை சித்தியடையாதாள். ஆனால், குடிவரவு அனுமதியுடன் வந்த பண்ணை சித்தியடையவில்லை. வந்த எதிர்வினை: “உந்த வலையெல்லாம் இங்கே வந்திருக்கும் அகதி நாய்களுக்குத் தான் சரி” இவ்வாறு வலி சூழ்ந்த மனையிராக நாடெங்கும் அலைந்துழலும் படகும் களைப்பற்றிய கதைகள் ஏராளம்.

அவாஸ்திரேலியாவை கண்டுபிடித்த கப்டன் குக், அமெரிக்காவை கண்டடைந்த கிறிஸ்தோபர் கொலம்பஸ், அயர்லாந்து பாவிலிருந்து இந்தியாவைக் கண்டடைய மாரக் கத்தை வரந்த வாஸ்கொடாமா மூதலானோரும் படகுகளில் வந்தவர்களே! இந்தியாவிலிருந்து தந்தையால் இலங்கைக்கு நாட்குடத்தப்பட்ட இளவரசன் விஜயனும் படகில் தான் வந்தான். இவ்வாறு படகும் மனிதர்களின் கதை நிறைந்து காலமாக தொடர்கிறது.

தாமரைச் செல்வி வன்னி வாழ்மக்களின் ஆதரவை பிரதிபலித்து பல சிறுகதைகளையும் நாவல்களையும் ஏற்கனவே எழுதியிருப்பவர். அவரது புதிய வரவான உயிர்வாசம் நாவலின் தொடக்கத்தில் வரும் பெரும்பாலான பக்கங்களில், படகில் ஏறிவந்தவர்களின் வன்னிபெருநிலப்பரப்பு வாழ்க்கைக்கோலங்களும் பதிவாகியிருப்பதனால், இந்த படகும் அகதி மக்களின் கதை, எண்ணெய்த் தாச்சியிலிருந்து நெருப்பில் வீழ்ந்த உணவுப்பண்டங்களாகக் குடியேற்ற உவமானத்தையும் தொடர்கிறது.

Written by - மருகப்பதி -

Wednesday, 15 April 2020 02:12 - Last Updated Wednesday, 15 April 2020 02:24

காதலில் தோற்று, தற்கொலை செய்துகொள்பவர்களில் ஆண்களின் எண்ணிக்கைதான் அதிகம் என்பார்கள். காதலுக்காக நினைவுச்சின்னம் அமைத்த (தாஜ் மகால்) ஆண்களின் கதை ஒருபுறமிருக்க, காதலுக்காக பெண்கள், ஆண்களின் நினைவாக ஒரு சிங்கலையாவது நட்பிருக்கிறார்களா..? என்று ஒரு தமிழ் திரைப்படத்தில் வசனம் வரும்! நீடித்த போர்க்காலத்தில் உயிருக்காக போராடி, பின்னர் உயிரையே பணயம் வைத்து நடக்கடலை கடந்து வந்து அகதியாகிய அலையும் காந்தன், தான் வந்த பாதையை மறந்து, காதலில் வீழ்ந்து, தோல்வியை தாங்கமுடியாமல் தற்கொலைக்கு முயன்று, மருத்துவமனையில் உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றான்.

மருத்துவமனையில் மயங்கிய நிலையிலிருக்கும் காந்தனின் உடலுக்கு அருகே, மனதிலும் புதைத்து வைக்கமுடியாமல், ஊருக்கும் சொல்லமுடியாமல், மனவாழைச்சலுடன் நின்று அவனது கையைப் பற்றிக்கொண்டு, மனதிற்குள் கதறும் மதி, "... எல்லாததையும் விட்டிடா. எங்களுக்கு இந்த தக்காதல் ஒண்டும் தவேயில்லை. இதைத் தாண்டி எங்களுக்கு வறே உலகம் இருக்கா. எங்கட நிலமையே வறே. இந்த நாடும் ஒருபோதும் எங்களுக்கு காண்போத இடமாக இருக்கப் போறதில்லை. போ எண்டு சொன்னால் அப்படியே ஏறிப் போகவேண்டியதுதான். அதுக்குள்ள நாங்கள் செய்றதுக்கு எவ்வளவோ இருக்கா. எழும்பி வாடா. ஒரு தருக்கம் மறுமொழி சொல்ல ஏலாதவனாய் என்ன ஆக்கிப் போடாதயடா..." என்று தனது மௌனமொழியை உதிர்க்கின்றான். மதியின் ஆரூயிர்த்தோழன் காந்தன் எழுந்துவருவானா..?

உயிர் வாசம், நாவல் இதுபோன்ற பல களேவிகளுடன் படகும் களின் சோகத்தை பதிவுசெய்துள்ளது. பசுமனை நிறைந்த வயல்வெளிகளின் தனெறல் காற்றைச் சுவாசித்த மக்களின் ஆத்மாவை ஏறக் கனவே சித்திரித்திருக்கும் தாமரைச் செல்வி, மூதல் தடவையாக ஆழ்கடலின் உப்புக்காற்றைச் சுவாசித்து வந்த அகதி மக்களின் கதையை உயிர்த்துடிப்போடு வரவாக்கியிருக்கிறார். "உயிர் காக்க படகேறி கடலோடு கரணத்து போனவர்க்கு "இந்த நாவலை சமர்ப்பித்துள்ளார்". இந்த நாவலை வாசித்து முடிக் கும் போது, நீங்கள் வறேறொரு எண்ணமும் சிந்தனையும் பார்வையும் கொண்ட மனிதராக வளைய வேறுவீர்கள் " என்று யசோதா பத்மநாதனும், "இந்த நாவல் தமிழ்ச்சிழலுக்கு இன்னொரு வாசல். இந்த வாசலில் புதிய அறிதல்களையும் அனுபவத்தையும் தாமரைச் செல்வி உண்டக்குகிறார் " என்று கருணாகரனும், இந்நாவலில் குறிப்புகள் எழுதியுள்ளனர். சூப்பம் பிரசுராலயத்தின் வெளியீடாக வந்துள்ள உயிர் வாசம், தாமரைச் செல்வியின் நெடிய இலக்கியப் பயணத்தில் மற் றும் ஒரு மலை கல்! தாமரைச் செல்விக்கு எமது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

letchumananm@gmail.com